

عنوان	شرح حادثه
مددجو خانم ۳۷ ساله G4 P2 Ab1، با سن بارداری ۴۰ هفته در تاریخ ۹۸/۵/۲۰ در شیفت صبح با شکایت تورم دست و پا و آزمایش پروتئین ۲۴ ساعته غیرنرمال جهت ختم بارداری در زایشگاه بیمارستان بستری گردید. هنگام مراجعه مددجو به زایشگاه، شرح حال اولیه توسط ماما گرفته می شود و در گزارش خود به بیماری دیابت مادر اشاره کرده و نتایج آزمایشات را ضمیمه پرونده نموده است، ولی شفاهاً به اطلاع پزشک نرسانده و پرونده به همراه برگه ارزیابی و آزمایشات تحویل پزشک داده شده است. پزشک مربوطه نیز شرح حال ماما را نخوانده و به نتایج آزمایشگاهی توجه نکرده است. مسئول شیفت عصر در هنگام تحویل شیفت مسئله دیابتی بودن مادر را مجدداً گزارش نکرده است. مددجو در ساعت ۲۴:۰۰ دچار درد زایمان می شود. طبق دستور پزشک زنان به اتاق زایمان منتقل می شود. سیر زایمان توسط ماماهاای کشیک مرتباً کنترل و به اطلاع پزشک رسانده شده است و زایمان توسط مامای مسئول شروع می شود. در حین زایمان ماما متوجه عدم تطابق عرض شانه با لگن مادر شده و سریعاً با علم به این که دیستوشی اتفاق افتاده است به پزشک اطلاع داده و پزشک بلافاصله بر بالین مادر حاضر شده است. بعد از نیم ساعت زایمان سر صورت می گیرد. در حین زایمان دیستوشی رخ داده است. بلافاصله به دکتر زنان اطلاع داده می شود بر بالین بیمار حاضر شده و با کمک طب اورژانس اقدام به خارج کردن نوزاد و ختم زایمان می کنند. نوزاد بلافاصله cpr گردید موفق آمیز بود. جهت Nicu به مرکز مجهز تراعزام شد که متأسفانه دو روز بعد در Nicu فوت گردید.	
✓ عدم اخذ شرح حال کامل توسط پزشک و ماما ✓ عدم توجه به سابقه بیماری مددجو توسط پزشک ✓ عدم توجه به نتایج آزمایشگاهی درج در پرونده ✓ عدم ارجاع به موقع مادر باردار توسط مرکز بهداشت ✓ عدم ارجاع مددجو به سرویس زنان در اولین مراجعه به مرکز درمانی توسط پزشک عمومی	علل رویداد حادثه
✓ ارجاع به موقع مادر توسط مراکز بهداشتی ✓ ویزیت مادر باردار توسط سرویس زنان هنگام مراجعه به مراکز درمانی ✓ گرفتن شرح حال کامل توسط ماما و قید نتایج آزمایشات در برگه شرح حال ✓ تحویل کامل و درست بیمار هنگام تعویض شیفت ✓ برگزاری کلاس های آموزشی برای مادران باردار و آموزش زایمان پرخطر	اقدامات اصلاحی